

Ruitenwisser

Het regent al de hele dag. Dikke spetters tikken onophoudelijk tegen het raam. Sikje probeert de druppels van de ruit te vegen, maar het lukt niet. Hoe kan dat nou? denkt hij. Saartje gaat naast hem staan. 'De regendruppels zitten aan de andere kant van het glas,' zegt ze. En tóch ziet Sikje duidelijk de druppels op het raam. Hij veegt nog eens over het glas, maar zijn pootje blijft droog. Saartje moet erom lachen. 'Wat ben jij een mal geitje. Het regent toch niet in de kamer?' Als Sikje haar niet begrijpend aankijkt, zegt ze: 'Ik weet wat. Blijf jij hierbinnen, dan ga ik naar buiten.' En weg is ze. Wat zou ze van plan zijn? Daar is Saartje alweer, nu aan de andere kant van het glas. 'We spelen dat jij in de auto zit en dat ik de ruitenwisser ben,' roept ze van buiten. 'Leuk!' zegt Sikje. En hij vraagt: 'Mag ik dan de bestuurder zijn?' 'Tuurlijk! Wat dacht je!' roept Saartje. 'Rijden maar!' 'Vroem-vroem-vrooem!' doet Sikje. Maar hij ziet niet veel door de natte voorruit. Dus tikt hij tegen het glas en hij roept: 'Nu zet ik de ruitenwisser aan.' 'Ik ben er klaar voor,' antwoordt Saartje en ze legt haar hand op de ruit. Als Sikje met zijn voorpootje zogenaamd een knopje indrukt, beweegt Saartje haar hand heen en weer over het glas. Net alsof ze naar Sikje zwaait. Zo veegt de ruitenwisser de druppels van de voorruit. 'Jaaa, hij doet het!' roept Sikje opgewonden. Maar de ruit blijft steeds maar heel even droog. Op en neer gaat de ruitenwisser. Druppels, droog. Druppels, droog. Telkens opnieuw. Maar Saartje vindt het helemaal niet erg. Ze vindt het juist lekker in de regen.

Plantentafeltje

Saartje en Sikje maken het huis schoon. Als Sikje het plantentafeltje afstof, zegt hij: 'Ik vind dit maar een saai, oud tafeltje. Het kan wel een leuk kleurtje gebruiken.'

Saartje schrikt ervan: 'Ben je mal! Dat is het antieke tafeltje van Tante. Heb ik gekregen toen ze naar Amerika verhuisde.'

'Nou,' zegt Sikje, 'als ze tóch nooit meer terugkomt, kunnen we het tafeltje best schilderen.'

Saartje denkt er over na. 'Eigenlijk heb je gelijk!' knikt ze en ze gaat verf uit het schuurtje halen. Mooi, denkt Sikje, dan verf ik het bovenblad rood en de poten geel.

Als Saartje terugkomt met blikken verf en kwasten, zegt ze: 'Ik weet al hoe we het gaan doen: bovenop oranje, poten paars.' Ze begint meteen met de bovenkant.

Sikje staat er een beetje beteuterd bij te kijken.

'Durf je niet meer?' vraagt Saartje. 'Tante komt echt niet meer terug, hoor.'

Sikje schudt zijn hoofd. 'Ik wilde het met rood en geel doen,' klaagt hij.

'Zal best, maar ik heb het tafeltje van Tante gekregen, dus ik mag de kleuren kiezen.'

Sikje moet er bijna van huilen. Maar in zijn hoofd groeit een plan. Stilletjes loopt hij weg.

Saartje schildert vrolijk door. Nog even en het antieke tafeltje is helemaal oranje en paars.

'Deze kaart vond ik op de deurmat,' zegt Sikje als hij weer binnenkomt. 'Hij is voor jou.'

'Uit Amerika...' stamelt Saartje als ze de postzegels ziet. Trillend begint ze te lezen: 'Lieve Saartje, ik kom een weekje logeren. Kus, Tante.' Saartje wordt heel bleek om haar neus. 'Sikje, Sikje, wat moeten we nou?' snottert ze. 'Het antieke tafeltje van Tante...'

Sikje valt bijna om van het lachen. 'Hahaha, je bent er ingelopen! Dat is een oude kaart.'

Saartje wil eerst boos worden, maar ze is zo blij dat haar Tante niet komt logeren, dat ze heel hard mee lacht.

Geitjesdag

Vandaag is het Geitjesdag. Voor Saartje is dat de drukste dag van het jaar. Ze is extra vroeg opgestaan om alles in orde te maken. Als ze klaar is, ziet de kamer er feestelijk uit met gekleurde vlaggetjes en ballonnen. Op tafel staat een heerlijke peterselie-worteltaart en er klinkt vrolijke muziek. Juist als Saartje besluit Sikje wakker te maken, hoort ze geitenstapjes achter zich. Snel draait ze zich om en ze zingt: 't Is Geitjesdag! 't Is Geitjesdag! Hang maar heel snel uit die vlag!
't Is Geitjesdag! 't Is Geitjesdag! De dag waarop van alles mag.'

En dan geeft ze Sikje een dikke knuffel. 'Allerliefste Sikje van me,' zegt ze, 'hartelijk gefeliciteerd en nog honderd Geitjesdagen erbij.'

Sikje kwispelt met zijn staartje en kijkt blij om zich heen. 'Wat heb je het mooi versierd!' roept hij. 'En je hebt mijn lievelingstaart gemaakt!'

'Ja, helemaal voor jou alleen,' zegt Saartje, die zelf niet zo van wortel en peterselie houdt.

'Wat is er?' vraagt ze als ze Sikje zoekend ziet rondkijken. 'Mis je nog iets?'

'Ja,' zegt Sikje. 'Waar is mijn cadeautje?'

Saartje kijkt hem niet begrijpend aan. 'De taart is een cadeautje.'

Sikje is erg teleurgesteld. 'Je hebt me een halsband beloofd. Weet je dat niet meer?'

'Nu je het zegt, ja. Ik was het een beetje vergeten,' zegt Saartje. 'Kom, ga nu maar gewoon lekker je taart opeten.'

Sikje laat zijn kopje hangen. Beloofd is beloofd, denkt hij. Met tegenzin begint hij aan zijn taart. Maar wat is dat? Vanonder een laag wortels met peterselie komt een pakje tevoorschijn. Als Sikje het openmaakt, springt hij wild door de kamer. 'Een halsband! Een glitterhalsband!'

'Natuurlijk heb ik het goed onthouden,' zegt Saartje, 'had ik toch beloofd.'